

๒๑ คนเลี้ยงกุ้ง

โยมแม่ได้เคยร่วมลงทุนทำนากุ้งกับหมู่ญาติ ในช่วงแรกๆ กุ้งที่เลี้ยงเอาไว้ตัวอ้วนพี ขายได้ราคาดี จนสามารถขายกุ้งได้แบบยกบ่อเลยครับ เงินทองก็ไหลมาเทมาเป็นกอบเป็นกำ

แต่ช่วงหลังๆ กุ้งที่เลี้ยงไว้กลับสามัคคีกันตายหมู่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งตายเรียบยกบ่อ ทำให้สุดท้ายต้องเลิกกิจการ และขาดทุนยับเยิน พร้อมกับหนี้สินอีกมากมาย

เหตุใดอาชีพทำนากุ้งของโยมแม่ จึงร่ำรวยในช่วงแรก แต่ช่วงหลังกลับขาดทุน

ผมสงสัยว่า กุ้งที่ตายเองในบ่อเลี้ยง กับ กุ้งที่ตายเพราะส่งขายให้เขามาเป็นอาหาร ผู้เลี้ยงกุ้งจะมีส่วนในวิบากกรรมนี้ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรครับ

ผู้ที่เลี้ยงกุ้งขาย จะได้รับวิบากกรรม
ทั้งในภพนี้และภพหน้าอย่างไรบ้าง จะแก้ไข
วิบากกรรมนี้จากหนักให้เป็นเบาต้องทำ
อย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

นาุ้งของโยมแม่ ช่วงแรกร่ำรวย แต่ช่วง
หลังขาดทุน เพราะทานบารมีในอดีตที่ทำใน
ช่วงแรก แต่ไม่ได้อธิษฐานจิตล้อมกรอบเอาไว้
จึงส่งผลให้มาร่ำรวย

แต่เนื่องจากทำบุญมาไม่สม่ำเสมอ จึง
ทำให้ขาดทุนในภายหลัง อีกทั้งในชาตินั้น
ต่อมาก็ได้อธิษฐานจิตว่า อย่าได้ทำบาปใดเลย
ดังนั้นบุญปนบาปนี้จึงได้ช่องส่งผลให้เลิกจาก
กิจการมิจก้าอาชีวะ

กึ่งที่ตายเองในบ่อเลี้ยงกึ่ง ก็จะมีผลให้ผู้เลี้ยงกึ่งประสบภัยด้วยโรคระบาด เนื่องจากกึ่งตายเอง และผู้เลี้ยงกึ่งมีเจตนาน้อยกว่ากึ่งที่ส่งขายให้เขาฆ่า ซึ่งจะส่งผลให้อายุสั้น และมีโรคภัยไข้เจ็บเหมือนกัน แต่ว่า กึ่งตายเองนั้นวิบากกรรมส่งผลน้อยกว่ากึ่งที่เลี้ยงแล้วส่งขายให้เขาฆ่าเป็นอาหาร

ผู้ที่เลี้ยงกึ่งขายจะได้รับวิบากกรรม คือ มีโรคภัยไข้เจ็บมาก และอายุขัยไม่ยืนยาวทั้งปัจจุบันและภพชาติต่อไป

จะแก้ไข ก็ให้หักดิบเลิกอาชีพนี้ แล้วสั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ปล่อยสัตว์ปล่อยปลาบ่อยๆ แล้วอุทิศบุญกุศลไปให้กับสัตว์เหล่านั้น อีกทั้งต้องนั่งธรรมะให้เห็นพระในตัว

๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐